

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 31/05/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 143

Hòa Thượng thường nhắc nhở chúng ta: “**Phật thị môn trung hữu cầu tất ứng**”. Cầu không phải là chúng ta tụng Kinh mà là chúng ta phải “*y giáo phụng hành*”, trải qua năm tháng học tập, cải đổi chính mình. Hòa Thượng sống giữa vật chất, cảm dỗ nhưng Ngài triệt để buông xả và làm theo lời Phật dạy. Hòa Thượng đã nhắc nhở chính mình và nhắc nhở chúng ta năm đức: “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*” và năm hạnh: “*nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật*”.

Ngày trước, ở bên cạnh Tịnh Tông Học Hội có một dãy biệt thự, họ muốn hiến tặng Hòa Thượng dãy nhà này nhưng Hòa Thượng nói, họ hãy cho Ngài thuê với giá tượng trưng để Ngài chỉ có quyền sử dụng; trong điều khoản hợp đồng nói rõ điều kiện, bên B phải tu hành đúng pháp luật, đúng giới luật, nếu bên B tu hành không đúng thì phải trả lại nhà.

Nhiều người cho rằng, trong nhà Phật là “*hữu cầu tất ứng*”, nếu dùng tiền cúng dường thì sẽ được “*một vốn, bốn lời*”. Chúng ta bố thí thì chúng ta sẽ có phước nhưng điều quan trọng là dụng tâm của chúng ta. Tâm chúng ta vì hoằng dương Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, chân thật mang lại lợi ích chúng sanh thì chúng ta mới có phước báu lớn. “*Cầu*” là chúng ta phải thật làm.

Hòa Thượng nói: “**Phật pháp không có người giảng dạy tuy là người trí cũng không thể hiểu đúng**”. Có người thắc mắc, họ cầu nhưng không có ứng, họ cho rằng Phật pháp không linh. Chúng ta phải tuân thủ giáo huấn của Phật Đà, tu hành đúng như pháp. Chúng ta làm sai thì chúng ta nhận kết quả sai. Chúng ta tu hành nhưng chúng ta vẫn phiền não vì chúng ta tu không đúng như pháp. Phật dạy chúng ta phải quên đi chính mình nhưng chúng ta không làm được.

Mỗi chúng ta đều rất có phước báu, chúng ta được sống trong một đất nước bình yên, chúng ta có cơm no áo ấm, được tiếp nhận Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền. Hơn 50 năm trước, đất nước chưa độc lập, khi tôi đang ngủ thì phải chạy xuống hầm trú ẩn. Hầm đó được xây bằng gạch, bên trên được chát nhiều bao trấu, nếu có hai trái bom rơi xuống thì người trong hầm cũng khó sống. Chúng ta có những tấm gương rất tuyệt vời, Hòa Thượng đã làm một cách triệt để theo lời dạy của Phật. Có những người tu hành bị truyền thông, báo chí phát hiện nên đời sống của họ không được an ổn. Hòa Thượng nói: “*Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta giả ngu*”. Chúng ta biết tường tận nhưng chúng ta

giả như không biết gì. Giống như, trước đây, khi Hòa Thượng đến thăm một vị Lão Hòa Thượng, vị Lão Hòa Thượng nói, có người đã đến gạt Ngài lần thứ ba.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có lòng tin đối với đạo lý nhân quả nhưng chưa chắc là lòng tin của chúng ta sâu sắc. Người tin sâu nhân quả nhất định làm được 100%. Chúng ta chưa tin sâu vì phàm phu chúng ta mê hoặc, điên đảo, không rõ chân tướng sự thật, khởi tâm động niệm đều nghĩ đến lợi ích của chính mình”**. Chúng ta chưa làm đến được là chúng ta chưa tin sâu. Chúng ta còn nghĩ đến lợi ích của chính mình là chúng ta chưa tin sâu nhân quả. Phật nói, thân này là giả, vật ngoài thân càng là không thật. Hòa Thượng nói: **“Chỉ có nhân quả là chân thật”**. Hạt dưa gieo xuống đất, đủ điều kiện thì hạt dưa sẽ mọc thành cây dưa.

Hòa Thượng nói: **“Trên Kinh Phật nói, thân thể là quả báo, thân tướng, dung mạo, sức khỏe thuộc về chánh báo, những hưởng thụ trong đời sống là y báo, là nhân đời trước chúng ta đã tạo. Con người không thể thoát ra được bởi vì không tin nhân quả, người thật tin, thật làm một cách triệt để mới có thể siêu vượt”**. Ngày nay, một số người diễn giải một cách kỳ lạ, họ nói nhân quả để người khác sợ, để người ta mang tiền tài vật chất đi tặng cho họ. Người chân thật tin nhân quả sẽ biết thân này không thật, hưởng hồ là vật chất ngoài thân. Người chân thật tin nhân quả thì sẽ làm như Hòa Thượng nói: **“Cái chúng ta đáng được thọ dụng chúng ta cũng nhường cho người khác”**.

Trên trang tinhkhongphapngu.net, có rất nhiều video Hòa Thượng giảng Kinh, tất cả bộ Kinh đều khuyên chúng ta vì lợi ích chúng sanh mà lo nghĩ, vì lợi ích của chúng sanh mà làm. Chúng ta là tất cả chúng sanh, tất cả chúng sanh chính là mình. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta bảo người ta bố thí, cúng dường nhưng chúng ta thì muốn vào càng nhiều càng tốt. Không thể có đạo lý đó!”**. Chúng ta bố thí thì chúng ta có phước báu, chúng ta có phước báu thì tiền tài, vật chất sẽ đến. Tiền tài, vật chất càng đến thì chúng ta càng bố thí thậm chí khi tiền tài chưa đến thì chúng ta đã nghĩ đến những việc cần làm.

Ngày trước, bà Hứa Triết nói, có một gia đình, người chồng nghiện hút và đã bị cảnh sát bắt, người vợ bị bệnh nặng, con cái nheo nhóc, bà vừa nghĩ đến việc giúp đỡ họ thì có người đưa một khoản tiền vừa vặn để bà giúp gia đình đó.

Một số người khuyên người về nhân quả, bố thí, phước báu nhưng bản thân họ thì tích chứa. Đỉnh cao của việc bố thí là chúng ta phải bố thí tập khí, phiền não xấu ác của mình. Chúng ta tham ăn, tham ngủ thì chúng ta phải bố thí những tập khí này. Chúng ta dùng cách bố thí vật bên ngoài để khơi dậy việc bố thí cái bên trong. Nhà Phật nói: **“Bố thí chúng sanh là cúng dường chư Phật”**. Phật không bảo chúng ta bố thí cho Phật. Chúng ta tận tâm tận lực cứu giúp chúng sanh, cứu giúp cộng đồng là việc làm thiết thực nhất cúng dường chư Phật.

Hôm qua có người hỏi tôi, các lớp “*Kỹ năng sống*”, chúng ta không thu tiền thì chúng ta sẽ lấy chi phí ở đâu. Chúng ta làm đậu, trồng rau tặng mọi người, mọi người đều rất vui khi nhận. Chúng ta tận tâm tận lực cho đi, không mong cầu. Ngày nay, nhiều người cho đi nhưng để kèm số điện thoại, số tài khoản ngân hàng bên trong.

Tin nhân quả là chính mình thật tin và thật làm chứ không phải nói ra để người khác tin. Nhiều người nói nhân quả để người khác tin nhưng chính họ không tin. Chúng ta thường khuyên người phát từ tâm làm việc tử tế nhưng bản thân chúng ta không làm được.

Hòa Thượng nói: **“*Then chốt tu học của Tịnh Độ Tông chính là tín nguyện hạnh, tín nguyện hạnh đạt đến trình độ nhất định thì tự nhiên sẽ được khai trí tuệ, hơn nữa tâm nguyện tự lợi, lợi tha sẽ càng lúc càng sâu. Bình thường, chúng ta tu trì cũng có lực nhưng lực đó chưa tới. Tín nguyện hạnh của chúng ta chưa đủ mạnh nên chúng ta không thể vượt qua vọng tưởng, phần nhiều chúng ta bị nghiệp lực xô mũi dẫn đi*”**.

Khi chúng ta gặp chướng ngại, ràng buộc chúng ta đều khởi phiền não vì công phu của chúng ta chưa có lực. Chúng ta khởi phiền não chính là chúng ta bị nghiệp lực, tập khí xấu ác dẫn dắt. Sức mạnh của tín nguyện hạnh siêu vượt nghiệp lực thì chúng ta sẽ không bị dẫn dắt. Chúng ta không làm chủ chính mình thì chúng ta sẽ luôn mắc sai phạm. Chúng ta mắc sai phạm thì chúng ta đã làm hỏng đi công cuộc thay đổi chính mình. Từ vô lượng kiếp đến nay, chúng ta đã trải qua vô lượng thân tướng nhưng chúng ta vẫn chưa làm chủ được nghiệp lực.

Hòa Thượng nói: **“*Ngôn hạnh, cử chỉ thường ngày của chúng ta đều phải nghĩ đến lợi ích của chúng sanh, nếu việc lợi ích cho chúng sanh thì chúng ta mới nên nói, nên làm, nếu việc không có lợi ích cho chúng sanh thì chúng ta không nên nói, không nên làm. Chúng ta phân biệt việc đó phải trái, thiện ác, tốt xấu một cách rất rõ ràng thì chúng ta mới nên làm. Trong việc này, tất cả đều phải có mục thước*”**. Chúng ta tận tâm tận lực làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh, việc không chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta không làm. Chúng ta khởi tâm động niệm đều lợi ích chúng sanh, không khởi tâm động niệm vì lợi ích của mình.

Hôm trước, ở đây mất điện lúc 3h30, hàng xóm đang ngủ nên tôi không bật máy phát điện. Tôi có bộ chuông mõ rất hay nhưng tôi không gõ vì sợ mọi người quanh đây mất ngủ. Một lần, tôi nghe người hàng xóm nói họ mất ngủ vì có người gõ mõ to. Chúng ta nghĩ đến người khác thì chúng ta nhất định không làm những việc bất lợi cho họ, đây là chúng ta xả mình vì người.

Hòa Thượng nói: **“*Trong cuộc sống thường ngày giữa việc lấy bỏ thì chúng ta phải có mục thước. Chúng ta muốn có mục thước thì chúng ta phải có trí tuệ*”**. Chúng ta phải biết rõ cái gì nên lấy, cái gì nên bỏ. Không phải là lợi cho ta hay cho đoàn thể

của ta thì chúng ta làm, việc bất lợi cho ta, cho đoàn thể của chúng ta thì chúng ta không làm. Chúng ta làm tất cả mọi việc đều để lợi ích cho người. Chúng ta quay về với năm đức, với tâm chân thành thì mọi việc sẽ phù hợp thoả đáng một cách kỳ diệu.

Hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta phải tin sâu nhân quả, chúng ta tin sâu chúng ta thì chúng ta mới có thể thật làm. Chúng ta bỏ thí tài vật thì chúng ta có tài vật, chúng ta càng có thì chúng ta lại càng cho đi. Ngày trước, có một học trò nói với tôi, họ không dùng đến một số tiền lớn nên họ muốn đưa số tiền đó cho tôi dùng. Tôi nói: “*Nếu con không dùng mà Thầy dùng thì đạo lực của con còn lớn hơn Thầy rồi!*”. Có người nói, họ muốn cúng dường cho tôi, họ mới nghe pháp của Hòa Thượng được vài tháng, tôi khuyên họ về tiếp tục nghe pháp của Hòa Thượng thêm vài năm nữa để biết cách cúng dường.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!